

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อ เสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิเคราะห์ผลกระทบของเงิน เพื่อที่มีต่อรายจ่ายและรายรับของรัฐบาลโดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ การปรับตัวต่อ เงิน เพื่อรวมทั้งการวิเคราะห์ถึงค่าความยืดหยุ่นของรายรับและรายจ่ายร่วมด้วยนั้น ในบทที่แล้วได้แยกการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนคือ ส่วนแรก เป็นการวิเคราะห์ผลที่คำนวณได้จากสมการหลักทั้ง 9 สมการ ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์ในรายรับภาษีอากรแต่ละประเภท และในส่วนสุดท้าย เป็นการวิเคราะห์รายจ่ายที่จำแนกประเภทรวมทั้งการกู้ยืมและชำระคืนโดยทางด้านรายจ่ายที่จำแนกประเภทนั้นได้แยกวิเคราะห์ เป็น 2 ส่วน ย่อยตามลักษณะของข้อมูล คือ เป็นรายไตรมาสและรายปี ซึ่งพอจะสรุปผลที่สำคัญได้ดังนี้

ในแบบจำลองสมการหลักทั้ง 9 สมการอาจสรุปได้ว่าสำหรับในกรณีของประเทศไทยแล้ว Aghevli-Khan Hypothesis ไม่สามารถจะนำมาอธิบายได้ ถึงแม้ว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติจะส่งผลให้รายจ่าย เพิ่มขึ้นมากกว่ารายรับและก่อให้เกิดการขาดดุลทางการคลังก็ตาม แต่นั่น เป็นผลมาจาก ค่าความยืดหยุ่นของรายจ่ายรัฐบาลที่สูงกว่ารายรับไม่ได้ เป็นผลมาจากค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อ เงิน เพื่อทั้งนี้ เพราะว่าค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวของรายรับรัฐบาลสูงกว่าทางด้านรายจ่าย แต่ก็ยังมีค่าต่ำกว่า 1 และแตกต่างกันเพียง เล็กน้อย เท่านั้น อย่างไรก็ตาม ผลของการขาดดุลที่เกิดจากรายจ่าย เพิ่มขึ้นมากกว่ารายรับนี้ได้ส่งผลให้ปริมาณ เงิน เพิ่มขึ้น เพียงเล็กน้อยและผลของปริมาณเงินที่เพิ่มขึ้นนี้ได้ส่งผลกระทบต่อระดับราคาอีกทอดหนึ่ง ซึ่งผลจากการทดสอบสมการระดับราคาแล้ว ปรากฏว่ารายได้ประชาชาติ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อระดับราคามากที่สุด ดังนั้นจะ เห็นได้ว่าการขาดดุลของรัฐบาลอันเนื่องจากรายจ่ายสูงกว่ารายรับนั้นมีส่วนกระทบต่อระดับราคา เพียง เล็กน้อย เท่านั้น ปัจจัยที่กระทบต่อระดับราคาให้สูงขึ้นและก่อให้เกิดภาวะ เงินเฟ้อนอกจากรายได้ประชาชาติและระดับรายจ่ายของรัฐบาลที่ก่อให้เกิดการ เพิ่มขึ้นในปริมาณเงินแล้ว ปัจจัยอื่น ๆ อันได้แก่ การคาดคะเนระดับราคา, ระดับราคาน้ำมันที่สูงขึ้น, ภาวะฝนแล้งก็ล้วนส่งผลกระทบต่อระดับราคาได้มากเช่นกัน

เมื่อพิจารณาถึงผลของ เงิน เพื่อและอัตราเร่งของ เงิน เพื่อที่กระทบต่อรายรับและรายจ่ายแล้ว หอจะสรุปได้ว่า อัตราเงิน เพื่อมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในรายจ่ายมากที่สุด รองลงมา ก็คือ อัตราเร่งของ เงิน เพื่อ การที่อัตราเงิน เพื่อมีผลต่อรายจ่ายมากที่สุดนั้นอาจจะ เป็น เพราะว่าการตั้งงบประมาณในปีถัดไป มักจะมีการตั้งงบประมาณ เพื่อไว้สำหรับ เงิน เพื่อด้วยและช่วง เวลาที่งบประมาณรายจ่ายมีการใช้จ่ายจริงแล้ว ในช่วงนั้นหาก เกิดภาวะ เงิน เพื่อขึ้น ภาวะ เงิน เพื่อและอัตราเร่งของ เงิน เพื่อจะส่งผลกระทบต่อการใช้จ่ายของรัฐบาล แต่สำหรับทางด้านรายรับของรัฐบาลแล้วอัตราเร่งของ เงิน เพื่อมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในรายรับรัฐบาลสูงที่สุด ถัดมาก็คือ รายได้ประชาชาติ ทั้งนี้เนื่องจากทางด้านรายรับของรัฐบาลแล้วรายรับส่วนใหญ่จะมาจากภาษีอากรซึ่งฐานของภาษี เหล่านี้ส่วนใหญ่ก็คือ รายได้ประชาชาติซึ่งภาวะ เงิน เพื่อที่เกิดขึ้นจะส่งผลให้รายได้ประชาชาติในรูปตัว เงิน เพิ่มขึ้น ฉะนั้นรายรับภาษีอากรของรัฐบาลจะสูงขึ้นทำให้รายรับรวมสูงขึ้นตามไปด้วย แต่เนื่องจากรายรับรัฐบาลมีความล่าช้าในการจัด เก็บพอสมควร ดังนั้นอัตราเร่งของ เงิน เพื่อที่เกิดขึ้นระหว่างไตรมาสจะส่งผลกระทบต่อรายรับของรัฐบาลได้มากกว่าอัตราเงิน เพื่อ

จากผลของการใช้ระดับราคาที่คาดคะเนมาวิเคราะห์รายรับรายจ่ายรัฐบาลนั้น ผลปรากฏว่าในส่วนของการรายจ่ายนั้นรายได้ประชาชาติยังมีผลสำคัญต่อการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายรัฐบาล ถัดมาก็คือ ระดับราคาที่คาดคะเน, ความแตกต่างระหว่างระดับราคาที่คาดคะเนและระดับราคาที่เกิดขึ้นจริง และที่มีผลน้อยที่สุดก็คือ ความล่าช้า (lag) ของรายจ่ายนั่นเอง แต่สำหรับทางด้านรายรับแล้วความแตกต่างระหว่างระดับราคาที่คาดคะเนและระดับราคาที่เกิดขึ้นจริงมีผลต่อรายรับมากที่สุด ทั้งนี้เพราะรายรับมีความล่าช้าในการจัด เก็บ (lag) พอสมควร อย่างไรก็ตามรายได้ประชาชาติที่เกิดจากการคาดคะเนในระดับราคาซึ่ง เป็นฐานภาษีก็ยังมีผลสำคัญในลำดับถัดมา ส่วนความล่าช้าในการจัด เก็บของรายรับมีความสำคัญน้อยมาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าสำหรับรายรับแล้วถ้าการคาดคะเนระดับราคากับระดับราคาที่เกิดขึ้นจริงใกล้เคียงกันหรือมีความแตกต่างกันน้อยมาก ก็จะทำให้ประมาณการรายรับใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น ทางด้านรายจ่ายเองก็เช่นกันหากการคาดคะเนในระดับราคาใกล้เคียงความเป็นจริงแล้ว การตั้งงบประมาณรายจ่ายตามรายได้ประชาชาติและระดับราคาที่คาดคะเน เพื่อกำหนดและควบคุมทิศทางของระบบ เศรษฐกิจให้ดำเนินไปอย่างมีเสถียรภาพย่อมทำได้ดีมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลจากการคำนวณรายรับและรายจ่ายทั้ง 6 สมการในแบบจำลองสมการทั้ง 9 สมการข้างต้นได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าภาวะเงิน เพื่อส่งผลให้รายรับมีการปรับตัวมากกว่ารายจ่าย ค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อ เงิน เพื่อทาง

ด้านรายรับจึงสูงกว่าทางด้านรายจ่าย ในขณะที่ค่าความยืดหยุ่นทางด้านรายจ่ายกลับสูงกว่ารายรับในทุกกรณี ผลที่เกิดขึ้นจึงก่อให้เกิดการขาดดุลทางการคลังและ เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนช่วย เสริมให้เกิดภาวะเงินเฟ้อที่สูงยิ่งขึ้น

ในการวิเคราะห์รายรับภาษีอากรแต่ละประเภท เพื่อศึกษาถึงภาษีที่มีส่วนสำคัญต่อการทำให้ค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อ เงิน เพื่อของรายรับรวมมีค่าสูงกว่ารายจ่ายและค่าความยืดหยุ่นของรายรับรวมมีค่าสูงกว่า 1 เล็กน้อยนั้น ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นภาษีเงินได้และภาษีทางอ้อม แต่เนื่องจากโครงสร้างภาษีอากรของไทยที่รายรับภาษีอากรส่วนใหญ่จะมาจากภาษีทางอ้อมเป็นหลัก ซึ่งส่วนมากแล้วภาษีทางอ้อมมักจะมีค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อ เงิน เพื่อและค่าความยืดหยุ่นที่ค่อนข้างต่ำ ถึงแม้ว่าภาษีเงินได้หรือภาษีทางตรงจะเป็นภาษีที่สำคัญในการทำรายรับให้กับภาครัฐบาล และมีค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อ เงิน เพื่อและค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้สูงกว่าภาษีทางอ้อมอื่น ๆ แต่ก็ไม่สามารถจะทำให้ค่าทั้ง 2 นี้ ของรายรับรวมสูงขึ้นได้มากนัก ดังนั้นบทบาทในการรักษาเสถียรภาพทาง เศรษฐกิจของภาษีเงินได้จึงน้อยกว่าภาษีทางอ้อม อาจจะพอสรุปได้ว่าระบบภาษีของไทยโดยเฉพาะภาษีทางอ้อมสามารถจะนำไปใช้แก้ไขปัญหา เศรษฐกิจในระยะสั้นอย่างได้ผลพอสมควร เพราะมีความล่าช้าในการจัด เก็บค่อนข้างสั้นและการ เปลี่ยนแปลงในโครงสร้างภาษีทางอ้อม เพื่อแก้ไขปัญหา เศรษฐกิจย่อมกระทบต่อระบบ เศรษฐกิจได้อย่างรวดเร็วกว่า

ส่วนทางด้านรายจ่ายที่ได้วิเคราะห์ตามการจำแนกประเภทนั้น ผลสรุปที่ได้ก็คือไม่ว่าจะจำแนกประเภทรายจ่ายเป็นรายจ่ายตามลักษณะงานหรือลักษณะ เศรษฐกิจ จากข้อมูลรายไตรมาสหรือข้อมูลรายปีก็ตามล้วนให้ผลในทำนองใกล้เคียงกันคือ ค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ประชาชาติของรายจ่ายมีค่าสูงกว่า 1 เป็นส่วนใหญ่ และสูงกว่าค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ของภาษีอากรเกือบทุกประเภท ยกเว้นภาษีเงินได้ที่มีค่าใกล้เคียงกัน สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อภาวะเงินเฟ้อของรายจ่ายแต่ละประเภทที่คำนวณได้นี้ส่วนใหญ่แล้วมีค่าใกล้เคียงกัน แต่ก็มีบางประเภท เช่นรายจ่ายประเภทหมวด เงิน เดือนและค่าจ้าง , รายจ่ายประเภททุน เคลื่อนย้าย เป็นต้นที่มีค่าต่ำกว่าประเภทอื่น ๆ และ เมื่อ เปรียบเทียบกับทางด้านภาษีอากรแล้ว ค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวของภาษีเงินได้มีค่าสูงกว่ารายจ่ายทุกประเภท ในทางตรงกันข้าม เมื่อ เทียบกับภาษีทางอ้อมแล้วค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวของรายจ่ายไม่มีความแตกต่างจากภาษีทางอ้อมมากนัก ด้วยเหตุนี้ ผลของรายได้ประชาชาติที่มีต่อรายจ่ายแต่ละประเภทจึงไม่สูงมาก เกินไป เพราะมีค่าสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อ เงิน เพื่อ เป็นตัวถ่วงน้ำหนักอยู่ อย่างไรก็ตามก็มีรายจ่ายบางประเภทที่ เพิ่มสูงกว่าการ เพิ่มของรายได้ประชาชาติ

บ้างเล็กน้อย อาทิ เช่น งบประมาณ, รายจ่ายในการจัดสรรบริการทางสังคม, รายจ่ายในการซื้อสินค้าและบริการ, รายจ่ายอื่น ๆ เป็นต้น และหากเปรียบเทียบรายรับภาษีอากรแต่ละประเภทแล้ว รายจ่ายในแต่ละประเภทส่วนใหญ่จะมีค่าผลรวมระหว่างสัมประสิทธิ์การปรับตัวต่อเงินเพื่อและค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้สูงกว่าภาษีอากรแต่ละประเภท เล็กน้อยยกเว้นภาษีเงินได้ที่มีค่าใกล้เคียงกันตามที่กล่าวไว้แล้ว

ฉนั้นในการวิเคราะห์รายรับและรายจ่ายแต่ละประเภทที่สรุปมานี้ย่อมชี้ให้เห็นถึงรายละเอียดของการปรับตัวและค่าความยืดหยุ่นของรายรับและรายจ่ายแต่ละประเภทที่มีผลต่อรายรับและรายจ่ายรวมตามที่วิเคราะห์ไว้ในแบบจำลองช่วงแรกถึงการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายที่มากกว่ารายรับก่อให้เกิดการขาดดุลงบประมาณและเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อ การเพิ่มปริมาณเงิน ซึ่งได้แสดงให้เห็นได้ชัด เจนจากสมการการถ่วงและชำระคืนของรัฐบาลที่การเพิ่มของรายได้ประชาชาติก่อให้เกิดการเพิ่มขึ้นของรายจ่าย ในเปอร์เซ็นต์ที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติขณะที่รายรับยังคงเพิ่มช้ากว่ารายจ่าย ผลของการขาดดุลทางการคลังที่เกิดขึ้นได้ก่อให้เกิดการเพิ่มปริมาณเงินที่กระทบต่อระดับราคาให้สูงขึ้นบ้างอีกทอดหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามผลจากการทดสอบโครงสร้างรายรับและรายจ่ายนี้ได้ชี้ให้เห็นชัดถึงผลของการขาดดุลที่เกิดจากค่าความยืดหยุ่นของรายจ่ายรวมที่สูงกว่ารายรับรวม และยังชี้ชัดอีกว่าผลของการขาดดุลนั้นก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อไม่สูงมาก ส่วนผลของเงินเฟ้อและอัตราเร่งของเงินเฟ้อที่กระทบต่อสัมประสิทธิ์การปรับตัวนั้นได้แสดงให้เห็นอย่างชัด เจนว่านอกจากรายได้ประชาชาติแล้วรายรับจะยังขึ้นกับอัตราเร่งของเงินเฟ้อ ในขณะที่รายจ่ายจะขึ้นกับอัตราเงินเฟ้อมากกว่า จากผลข้อนี้เมื่อนำมาทดสอบกับการคาดคะเนในระดับราคาแล้ว ผลปรากฏว่าการใช้ระดับราคาที่คาดคะเนจะมีผลต่อการตั้งงบประมาณรายจ่ายมากโดยที่ทางด้านรายรับนั้นความแตกต่างระหว่างระดับราคาที่คาดคะเนและระดับราคาที่เป็นจริงมีผลมากกว่า และหากการคาดคะเนในระดับราคาตรงกับราคาที่เกิดขึ้นจริงหรือความแตกต่างระหว่างระดับราคาที่เกิดที่คาดคะเนและระดับราคาที่เป็นจริงเป็นศูนย์แล้ว ผลที่ได้รับก็คือการตั้งงบประมาณโดยการคำนึงถึงระดับราคาที่คาดคะเนเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นไปตามเป้าหมายที่คาดหวังไว้ได้อย่างดี

ข้อเสนอแนะ

เท่าที่ได้มีการวิเคราะห์มาทั้งหมดนี้ได้ชี้ให้เห็นว่าการปรับตัวต่อภาวะเงินเฟ้อของรายจ่ายที่เกิดขึ้นนั้นก็ขึ้นกับลักษณะโครงสร้างของรายจ่ายเอง ส่วนการขาดดุลทางการคลังของรัฐบาลที่มีต่อ เนื่องกันมาตลอด เวลา ก็เนื่องมาจากค่าความยืดหยุ่นต่อรายได้ของรายจ่ายสูงกว่ารายรับมากกว่าที่จะ เป็นผลจากการปรับตัวต่อเงินเฟ้อ ซึ่งในทางด้านรายรับของรัฐบาลแล้ว การปรับตัวต่อภาวะเงินเฟ้อทางด้านรายรับของรัฐบาลส่วนใหญ่จะขึ้นกับโครงสร้างของภาษีอากร หากตราภาษีที่ตัวภาษีอากรสามารถจะ เพิ่มขึ้นได้รวดเร็วในช่วงภาวะเงินเฟ้อแล้วก็ย่อมแสดงว่ารายรับภาษีอากรสามารถจะปรับตัวได้อย่างรวดเร็วต่อเงินเฟ้อที่เกิดขึ้น แต่เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแล้วจะพบว่ารายรับภาษีอากรส่วนใหญ่มักจะขึ้นกับรายได้ประชาชาติ (GDP) มากพอสมควร และหากมีความผันผวนทาง เศรษฐกิจ เกิดขึ้นย่อมกระทบต่อรายได้ประชาชาติและส่งผลให้รายรับภาษีอากรมีความผันผวนตามไปด้วยเช่นกัน ดังนั้นถ้าการประมาณการการเพิ่มขึ้นของรายได้ประชาชาติมีความแม่นยำและการคาดคะเนในระดับราคามีความถูกต้องใกล้เคียงความเป็นจริงแล้ว การประมาณการรายรับขึ้นต่ำเพื่อกำหนดขนาดของงบประมาณโดยมีอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและระดับราคาที่ใช้คาดคะเนเป็นไปตามที่ต้องการแล้วย่อมกระทำได้อย่างใกล้เคียงความเป็นจริงและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากโครงสร้างภาษีอากรของไทยยังมีความยืดหยุ่นค่อนข้างต่ำถึงแม้ว่าจะมีการปรับตัวต่อเงินเฟ้อค่อนข้างสูงก็ตาม จึงมีความจำเป็นประการหนึ่งที่รัฐบาลจะต้องพยายามให้มีการเก็บภาษีชนิดใหม่ ๆ เพิ่มหรือโดยการขยายฐานภาษีเดิมให้กว้างและรัดกุมมากขึ้น เช่น การขยายฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา, การขยายฐานภาษีทรัพย์สินให้กว้างขึ้น และดำเนินการจัดเก็บภาษีมรดกหรือภาษีการให้โดยเสน่หา ตลอดจนการขยายฐานภาษีอากรทางอ้อมเช่น ฐานภาษีสรรพสามิตให้กว้างขวางขึ้นกว่าเดิม เป็นต้น นอกจากนี้ควรจะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บควบคุมไปด้วย และจากการศึกษาในครั้งนี้ก็ได้ชี้ให้เห็นชัดว่ารายรับภาษีอากรมีการปรับตัวต่อเงินเฟ้อได้รวดเร็วพอควร ฉะนั้นหากเกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นในระบบเศรษฐกิจแล้ว รายรับภาษีอากรจึงน่าจะเป็นเครื่องมือที่เหมาะสมในการลดปริมาณเงินในระบบเศรษฐกิจลงตลอดจนสามารถจะทำรายได้ให้กับภาครัฐบาลเพิ่มขึ้น แม้ว่าความล่าช้าในการจัดเก็บ (lag) จะมีผลต่อรายรับภาษีอากรบ้างเมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อในแง่ของรายรับภาษีอากรที่แท้จริงลดลงก็ตาม แต่ในความเป็นจริงแล้วความล่าช้าในการจัดเก็บภาษีอากรของไทยค่อนข้างสั้น ผลของเงินเฟ้อที่กระทบต่อรายรับภาษีอากรแท้จริงจึงมีเพียงเล็กน้อย และเนื่องจากโครงสร้างของภาษีอากรของไทยยังพึ่งพิงภาษีทางอ้อมเป็นหลักดังนั้นรัฐบาลควรจะปรับปรุง

ให้มีการเพิ่มสัดส่วนของภาษีทางตรงให้สูงขึ้นโดยการขยายฐานภาษีทางตรงให้กว้างขึ้น ดังที่กล่าวไว้แล้วข้างต้นย่อมจะดีกว่าการพึ่งพิงภาษีทางอ้อมอย่างมาก เหมือนเช่นในปัจจุบัน ทั้งนี้ เพราะภาษีทางตรงจะกระทบต่อรายได้โดยตรง ในขณะที่ภาษีทางอ้อมจะกระทบต่อการใช้จ่ายของประชาชนมากกว่า ด้วยเหตุนี้จะเห็นได้ว่าการจะใช้เครื่องมือด้านภาษีอากรเพื่อการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจแล้ว การกำหนดโครงสร้างภาษีอากรที่สมบูรณ์ในระยะยาวและมีความชัดเจนง่ายต่อการปฏิบัติและการเข้าใจย่อมเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นการจำกัคไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงภาษีอากรในระยะสั้นให้เบี่ยงเบนไปจากแนวทางที่กำหนดขึ้นไว้นี้มากนัก รวมทั้งควรจะใช้นโยบายอย่างอื่น ๆ มาร่วมด้วยเพื่อให้การแก้ไขปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เป็นไปด้วยดี

สำหรับการขาดดุลทางการคลัง เท่าที่ผ่านมาในอดีตจะเห็นได้ว่ามีส่วนช่วยเพิ่มความจำเป็นเร่งด่วนแก่ภาคเศรษฐกิจของประเทศอย่างมาก ถึงแม้ว่าในช่วงระยะแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) จะเป็นการช่วยซ้ำเติมภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นในระบบเศรษฐกิจบ้างก็ตาม แต่ตราบดีที่รัฐบาลยังคงมีบทบาทและหน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจแล้ว ก็ย่อมมีความจำเป็นที่จะต้องใช้เครื่องมือทางการคลังเพื่อเป้าหมายทางเศรษฐกิจอย่างเต็มที่ หากแต่ว่าในทางปฏิบัติแล้วรัฐบาลไม่ค่อยได้ใช้เครื่องมือทางการคลังในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมากนักก็ตาม ดังจะเห็นได้จากการขาดดุลทางการคลังยังมีการเพิ่มที่สูงขณะที่เกิดภาวะเงินเฟ้อในระบบเศรษฐกิจในช่วงปี 2520-2524 และใช้นโยบาย Zero Growth และลดการขาดดุลไม่ให้เห็นขึ้นมากในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำตั้งแต่ปี 2525 เป็นต้นมา หากมองในแง่นี้แล้วย่อมจะเห็นได้ว่าเป็นการซ้ำเติมภาวะเศรษฐกิจยั้งขึ้นโดยเฉพาะภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันที่อยู่ในภาวะชบเซาภาครัฐบาลเป็นภาคที่จะต้องเข้ามา มีบทบาทอย่างสำคัญในการกระตุ้นภาวะเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต ซึ่งเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลอาจจะต้องใช้นโยบายการขาดดุลทางการคลังในอัตราที่สูงขึ้น โดยวิธีการก่อกั้นสาธารณะโดยเฉพาะอาจจะก่อกั้นจากภายในประเทศ เช่น ภาวะจากธนาคารกลาง หรือภาวะจากธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินที่มีสภาพคล่องสูงในปัจจุบันมาลงทุนทางด้านต่าง ๆ ในอันที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและเป็นการเพิ่มผลผลิตแก่ระบบเศรษฐกิจด้วย อนึ่งโดยทั่วไปแล้วการขาดดุลทางการคลังมักจะถูกมองกันในแง่ที่ว่าอาจจะก่อให้เกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นแก่ระบบเศรษฐกิจ แต่หากมีการกำหนดงบประมาณรายจ่ายโดยการกำหนดว่า GDP Growth Rate หรืออัตราการเพิ่มขึ้นของ

รายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้นในอัตราจีเปอร์เซ็นต์ และระดับราคาที่คาดคะเนควรจะอยู่ในระดับใดแล้ว ก็จะสามารถกำหนดจำนวนเงินงบประมาณที่จะใช้กระตุ้นภาวะเศรษฐกิจให้ไปสู่เป้าหมายได้ดียิ่งขึ้นดังที่กล่าวไว้แล้ว เพราะฉะนั้นโดยวิธีนี้เราจะสามารถทราบได้ล่วงหน้าว่าจะต้องใช้งบประมาณขนาดไหน และถ้าการประมาณการรายรับขั้นต่ำที่คาดว่าจะได้รับจากขนาดของรายได้ประชาชาติ (GDP) ที่ประมาณการไว้ภายใต้ระดับราคา ที่คาดคะเนมีความแม่นยำก็จะบอกได้ว่าจะมีงบประมาณเกินดุลหรือขาดดุลมากน้อยแค่ไหน ถ้าหากเกิดการขาดดุลแล้วก็จะสามารถวางแผนได้ล่วงหน้าว่ารัฐควรจะใช้วิธีการกู้เงินจากส่วนไหนมาชดเชยการขาดดุล เพื่อไม่ให้เกิดภาวะเงินเฟ้อในระดับที่สูงเกินไป

แต่อย่างไรก็ดี ในการนำระดับราคา ที่คาดคะเนมาใช้ในการกำหนดรายรับและรายจ่ายนั้น ควรจะมีการกำหนดให้แน่นอนแก่ทุกหน่วยราชการว่าระดับราคา ที่คาดคะเนนั้นควรจะอยู่ในระดับไหน และควรจะมีการตั้งงบประมาณเพื่อไว้ที่เปอร์เซ็นต์ เพื่อป้องกันความผิดพลาดที่อาจจะเกิดขึ้นได้จากการคาดคะเน นอกจากนี้ก็ต้องมีการกำหนดให้แน่นอนว่า จุดมุ่งหมายของภาครัฐบาลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เป็นที่เปอร์เซ็นต์ แล้วการนำระดับราคา ที่คาดคะเนมาร่วมกำหนดขนาดของงบประมาณย่อมจะทำได้ดี และทำให้การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

